

Justitsministerens bidrag til skatteministerens besvarelse af spørgsmål 8 vedrørende forslag til lov om afgift af bekæmpelsesmidler (L 186)

Ved skrivelse af 7. april 1995 (j.nr. 8.94-231-90) har Skatteministeriet anmodet Justitsministeriet om en udtalelse vedrørende Folketingets Skatteudvalgs spørgsmål nr. 8 (L 186 – bilag 8).

Skatteudvalgets spørgsmål nr. 8 har følgende ordlyd:

»Ministeren bedes fra justitsministeren indhente en redegørelse, som belyser de konkurrenceretlige problemer, som lovforslaget rejser i relation til EU's bestemmelser på konkurrenceområdet.«

I den anledning skal Justitsministeriet udtale følgende:

Lovforslag nr. L 186, forslag til lov om afgift af bekæmpelsesmidler, rejser en række spørgsmål i forhold til EU's konkurrenceregler.

Ved lovforslaget foreslås indført en afgift på alle bekæmpelsesmidler, der er godkendelsespligtige efter lov om kemiske stoffer og produkter. Samtidig er der fremsat forslag om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jf. lovekændtgørelse nr. 808 af 4. december 1990, og om ændring af lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m.v., jf. lovekændtgørelse nr. 462 af 26. maj 1994 (bemyndigelsesloven).

Ved disse to lovforslag foreslås, at landbrugserhvervet kompenseres for afgiften på bekæmpelsesmidler gennem en suspension af en del af den amtskommunale grundskyldpromille. Denne grundskyld har hidtil finansieret promilleafgiftsfondene for landbruget og for gartneribrug og frugtavl samt miljøforbedrende investeringer i landbruget. Promillefondene finansieres i stedet af bekæmpelsesmiddelafgiften. Det er endvidere hensigten, at Landbrugs- og Fiskeriministeriet kompenseres for bortfaldet af promillemidlerne gennem en overførsel af en del af provenuet fra bekæmpelsesmiddelafgiften.

Der kan rejses spørgsmål om, hvorvidt lovforslagets regler om prismærkning m.v. er forenelig med EF-Traktatens art. 85 og 86 om for-

bud mod virksomhedernes konkurrencefordrejende aftaler m.v. og deres misbrug af dominerende stillinger. Efter lovforslagets § 6, stk. 1, skal afgiftspligtige varer forsynes med et af de statslige told- og skattemyndigheder fremstillet prismærke, der angiver afgiftskategori samt varens højeste detailpris til den endelige forbruger (prismærkeprisen) inklusive den særlige bekæmpelsesmiddelefgift og moms. Der indføres forbud mod at sælge varerne til højere pris end prismærkeprisen, jf. lovforslagets § 6, stk. 2.

EF-Traktatens art. 85 og 86 retter sig efter deres ordlyd alene til private virksomheder. Det følger dog af EF-Domstolens praksis, at bestemmelserne sammenholdt med loyalitetsforpligtelsen i art. 5, stk. 2, og art. 3, litra g) ikke desto mindre forpligter medlemsstaterne til ikke at indføre eller opretholde foranstaltninger, som kan ophæve disse konkurrencebestemmelser tilsvarende virkning, jf. f.eks. sag C-379/92, *Matteo Peralta*, saml. 1994, side 3453, præmis 21.

EF-Domstolen har præciseret, hvad der nærmere ligger i medlemsstaternes forpligtelser efter art. 85 og 86, jf. art. 5, stk. 2. Ud fra EF-Domstolens afgørelser i sag C-2/91, *Meng*, C-185/91, *Reiff*, og C-245/91, *Ohra*, domme af 17. november 1993, endnu utrykt i samlingen, kan en medlemsstat formentlig indføre enhver form for konkurrencebegrænsende lovgivning under forudsætning af, at staten selv forestår administrationen af lovgivningen, og at der ikke allerede foreligger en lignende aftaleretlig regulering mellem virksomhederne. Lovgivningen må ikke have til formål at begrænse konkurrencen og dermed art. 85 og 86. Der skal således være en saglig begrundelse for den indførte konkurrencebegrænsning.

Om baggrunden for prismærkereglene oplyses i lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 3, at da afgiften af de kemiske bekæmpelsesmidler, der er omfattet af lovforslagets kap. 1, baseres på detailværdien, er det nødvendigt, at detailværdien bindes igennem faste